

gen fra disse Folk, men der verserer en Sag, hvorunder de, efter hvad der fortælles, kræve en Erstatning paa 30,000 Kr. for den ulovlige Lodsnings, der sker fra Helsingør Lodseri. Hvis en saadan Dom atter overgaar dette Lodseri, er det for en stor Del Regeringens Skyld, fordi den ikke har søgt i Tide at faa Forholdet ordnet. Der staar ganske vist i Lodsloven, at Ministeren kan ordne disse Forhold med Lodsningen paa de vestlige Distrikter, men der staar ogsaa i Loven, at Helsingør- og Dragørlodserne ere Sundlodser og kun maa lodse gennem Sundet. Derved bliver det ret forstaaeligt, at de Folk i de vestlige Distrikter ikke kunne forstaa, at man giver et enkelt af Lodserierne Rettigheder, som ingen af de andre kunne faa.

Der er ogsaa af Finanslovkommissionen foreslaaet en Ændring, der vil betyde en Besparelse af 12,000 Kr., nemlig at ophæve Embeder som — f. Eks. for Helsingør Lodseris Vedkommende — Lodsinspektør og den ene Overlods. Det er ret forstaaeligt, at Finanslovkommissionen kommer til dette Resultat, naar den ser, at en enkelt Mand i Landet kan ordne hele Lodseriet. Man kan godt forstaa, at man ønsker ikke at beholde Folk, der kunne undværes, naar Staten derved kan spare 12,000 Kr. Men af Finanslovsforslaget ser jeg, at Regeringen ikke har accepteret dette Forslag. Den gaar ud fra, at hvis man nu kan spare 6,000 Kr. ved, at Lodsinspektøren i Dragør er gaaet over til et andet Lodseri — det er et konstitueret Embede derved — mener Regeringen, at man kan afvente, at noget lignende sker. Lodsinspektør Bardenfleth er vistnok en Mand oppe i 70erne, der kunde afskediges paa Grund af Alder. Skal man vente, til han dør, kan man komme til at vente i mange Aar. Overlodsens er vist ikke meget begejstret for Embedet — han har kun været der en kort Tid —, han kan ogsaa leve lang Tid. Det forekommer mig, at naar man baade kunde spare og faa Fred og Ro i Forholdene, er det at foretrække fremfor at vente paa, at en enkelt Mand, som stadig forvolder de andre Ulykker i deres Indtægter, godvillig fratræder sin Stilling.

Samtidig siger Anmærkningen paa Finansloven, at man ikke har kunnet naa at faa forelagt et Lovforslag om Lodsforholdene. Det er allerede adskillige Aar siden, at den Tanke har været fremme i Ministeriet at forelægge et Lovforslag, der indskrænkede de overbefalendes Antal og noget mere end hidtil sikrede Lodserne,

økonomisk set. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at med nogen god Villie kunde Ministeriet sikkert i de to Aar, hvor Bardenfleths ulovlige Forretninger stadig have været paa Bane, have faaet udarbejdet et Lovforslag. I øvrigt skal jeg sige, at selv Lodserne i Helsingør ikke ere saa begejstrede for, at de skulle tage Arbejdet fra deres Kolleger. Jeg vil ligesom tidligere anmode den højtærede Forsvarsminister om at overveje denne Sag endnu en Gang, saa at der endnu i denne Samling kan blive forelagt et Lovforslag gaaende ud paa, at Lodserne ansættes som Statstjenestemænd med en fast aarlig Løn. Det er blevet udtalt her, at man risikerede, at den Energi, der skulde være til Stede hos Lodserne, maa ske vilde blive svækket, naar de kom paa fast aarlig Gage. Saa vidt jeg ved, svækkes Energien til Arbejdet ikke i nogen af de andre Etater derved, hvorfor skulde det saa ske her? Men hvis man frygter for dette, kunde man jo sætte den aarlige Løn noget lavere og desuden give dem visse Procenter af Lodsningen, thi Ministeriet ved meget godt, hvor meget der kommer ind derved. Men i øvrigt har man et udmærket Middel til at standse al Dovenskab, hvis man kunde tænke sig noget saadant, og det er at sætte dem ud af Tjenesten, det kan man jo gøre ved enhver. Nu forekommer det mig rigtigt nok rimeligt, at da der aldrig nogen Sinde har været klaget over de Mænd, der ere ansatte ved Lodsvesenet, vilde der heller neppe paa de Vilkaar komme nogen Klage over dem. Ligeledes skulle disse Mænd have Pension i Henhold til Pensionsloven efter deres Tjenestetid. Det er dog ret mærkværdigt at se, at en Lods, der er afgaaet med Pension fra det vestlige Distrikt, kan have — jeg tror — 200—300 Kr. efter nogle og tyve Aars Tjeneste, medens han ved Helsingør og Dragør kan have 1,200 Kr. Der er ikke noget Forhold deri, naar disse Mennesker gøre det samme Arbejde, for det er vistnok lige saastrengt i det vestlige Distrikt som i det østlige. Denne Ordning er truffen privat blandt Lodserne.

Naar jeg her har talt om, hvorledes Bardenfleth behandler de vestlige Distrikter og ved alle mulige Lejligheder søger at tage en Del af deres Arbejde, er det dog ikke udelukkende overfor disse Distrikter, at han bærer sig saaledes ad. Det samme gælder for Dragørs Vedkommende. Saa vidt jeg erindrer, har han generet Dragør for en Indtægt af henved 7,000 Kr.,